

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

וְאֶל גָּאוֹזִי, אַהֲרֹן הַפְּלָגָה וַיָּקָרָא

פיאות בראש זהזקן מאריכות ימים

"תקברינון חובה לבניה, כוללו שני דבר אדא בר אהבה, לא אקיים ליה זרעא לרוב הונא. רב אדא בר אהבה סבר אחד המקיף ואחד הניקף במשמע" נזר דף נז:

ידעו מהאריז"ל שעשה משטה גדול ביום תגלחת בנו, והסמיך זאת הרה"ק מקלוייזנבורג זי"ע (בשווית דברי יציב), לפי המבואר בסוגיותנו שנענש רב הונא כשבניו לא השאירו פאות, ונמצא שהשארת הפאות מציל הילד ממות, ולהכי עושים يوم משטה ושמחה, ובגkol זה מתחילה למד עמו אז אותיות התורה הקדושה המארכת ימי של האדם.

ולפי"ז גם מובן המנהג שמובא בספר ליקוטי שושנים (מבעם"ס סגולות ישראל) שיש נהಗין לשקל השערות אחר התגלחת בזהב או בכסף ונונתנים לצדקה ואומרים שהוא סגולה שהיה הבן חכם בתורה וביר"ש ויארך ימים בטוב.

מעשה היה אצל הרה"ק ר' שלמה מטווטשין, שהתנצל אחד לפני שבניו מתיים קטנים רח"ל, והאיש היה מקיף את הראש והזקן, והשיבו הרה"ק בחכמה: כשהאב אווחז לידיו על ידיו, הילד אווחז בפתח ראשו וזקנו של אביו, אתה שאין לך פיאות הראש והזקן, אין לילדך בית אחיזה לאוחז בהם, וממילא הם נופלים מידיק לארץ..., הזהר מכאן ולהבא לגדל פאות הראש והזקן ויאחזו בך לידיך לאורך ימים.